

عناصر میانه‌روتر این گروه در تبعید در قطر و لبنان جریان دارد، بین آنها که با «محور مقاومت» نزدیک‌تر هستند و آنها که می‌خواهند روابط نزدیک‌تری با دولت‌های عربی داشته باشند و از همه مهم‌تر جدل بین شناسایی اسرائیل یا نبرد تا نابودی آن. هر کس در این جدل‌ها برنده شود، می‌تواند بر احتمال ایجاد یک کشور فلسطینی در کنار اسرائیل اثر تعیین‌کننده‌ای داشته‌باشد.

حماس به‌هیچ‌وجه یک جریان کاملاً همگن نیست. تا پیش از جنگ کنونی، اصلی‌ترین پایگاه نظامی و سیاسی این گروه در غزه بود؛ جایی که حماس یک دولت، یک نیروی نظامی و یک شبکه رفاه اجتماعی و خیریه محسوب می‌شد اما بخش اعظم کادر رهبری سیاسی این گروه در قطر و لبنان در تبعید هستند. حماس در عین حال در کرانه باختری، هم حضور سیاسی و هم تعدادی هسته‌های مسلح دارد و در میان آوارگان فلسطینی هم که در سراسر منطقه پراکنده شده‌اند، حضور دارد. فعالیت‌های حماس بسیار فراتر از خشونت صرف است. این گروه به‌عنوان یک تامین‌کننده خدمات اجتماعی و مقام مذهبی شناخته می‌شود و در کرانه باختری هم به صورت محتاطانه بورس‌های تحصیلی ارائه می‌دهد و بیمارستان‌های خصوصی اداره می‌کند. اگر همه اینها را با هم جمع کنیم، امپراطوری پیچ‌درپیچ مالی حماس بیش از یک میلیارد دلار در سال منابع دارد که همه چیز از آموزش در غزه گرفته تا موشک‌هایی را که به سمت اسرائیل شلیک می‌شوند، تامین می‌کند. ایران به این گروه صدها میلیون دلار کمک کرده‌است و دانش فنی ایجاد زرادخانه موشکی را در اختیار این گروه گذاشته‌است.

دو چهره متمایز حماس به‌عنوان یک جنبش رفاهی-

برنامه‌ریزی دقیق این حمله تا ریزترین جزئیات، نتوانسته‌بود واکنش نظامی اسرائیل را پیش‌بینی کند و برای روز پس از حمله، برنامه‌ای بیشتر از این نداشت که گروگان‌هایش را با اسرای فلسطینی در زندان‌های اسرائیلی مبادله کند.

حالا که دو ماه از شروع جنگ گذشته‌است، آیا حماس هیچ برنامه‌ای برای آینده دارد؟ آنچه در هفته‌ها و ماه‌های آینده رخ خواهد داد، به‌شدت به این موضوع وابسته است که حمله اسرائیل تا چه مدت و تا چه عمقی در غزه ادامه پیدا کند و تا چه اندازه می‌تواند حماس را نابود کند اما مسئله مهم دیگر این است که نتیجه جدل‌های جدی در میان کادر رهبری حماس چه خواهد شد؛ جدل‌هایی که بین جناح تندروتر حماس در غزه و

آنچه در این مطلب می‌خوانید، دیدگاه‌های رسانه‌های خارجی است که صرفاً جهت اطلاع‌رسانی منتشر می‌شود و این دیدگاه‌ها موضع روزنامه «هم‌میهن» نیست. زمانی که حماس روز ۱۷ اکتبر از مرزهای غزه عبور کرد و ۱۲۰۰ اسرائیلی را کشت و ۲۵۰ نفر دیگر را اسیر کرد، این گروه خودش را به کانون توجه بین‌المللی بدل کرد. درحالی‌که با ایجاد روابط دیپلماتیک بین کشورهای عربی و اسرائیل در قالب توافق‌های ابراهیم باعث شده‌بود موضوع تشکیل کشور فلسطینی از باده‌ها برود، بار دیگر موضوع تشکیل کشور فلسطینی به‌عنوان کلیدی برای ثبات منطقه در سراسر منطقه شناخته می‌شود. با این حال هر چقدر زمان می‌گذرد روشن‌تر می‌شود که حماس، به‌رغم

به دنبال جنگ یادرجست و جوی صلح

در کادر رهبری حماس چه می‌گذرد؟

حکمرانی شکست خورده نتانیاهاو

چگونه جنگ غزه حیثیت دولت اسرائیل را به باد داد؟

هدفمندتری از جنگ شود که شامل بمباران و تلفات غیرنظامی کمتر باشد. هر چقدر که نتانیاهاو کمتر به توصیه آمریکا گوش کند، احتمال انزوای اسرائیل بیشتر می‌شود.

واشننگتن همچنین خواستار طراحی و برنامه‌ریزی برای دوران پساجنگ شده و امیدوار است که بتواند از فاجعه کنونی به نحوی بهره‌برداری کند که باعث تمرکز مجدد بر یک راهکار سیاسی برای پایان منازعه فلسطین و اسرائیل شود. چنین رویکردی به ایالات‌متحده آمریکا کمک می‌کند تا بتواند به متحدان عربی که با خشم شهروندان‌شان در برابر فاجعه بشری در غزه مواجه هستند، آرامش دهد اما نتانیاهاو با این نقشه همراهی نمی‌کند. او با قرار گرفتن در مسیر ایجاد یک کشور فلسطینی مخالف است، حتی اگر این تنها راهی باشد که امنیت پایدار و بلندمدت اسرائیل را تامین کند. ایالات متحده آمریکا و کشورهای عربی دنبال این هستند که تشکیلات خودگردان فلسطینی را تقویت کنند و آن را به‌عنوان جایگزینی برای رهبری شبه‌نظامی حماس معرفی کنند. در برابر

جنگ از جمله تخریب گسترده و افزایش تلفاتی است که براساس آمار مقام‌های فلسطینی به نزدیکی ۱۹ هزار نفر رسیده‌است. این اظهارات همچنین نشان‌دهنده نگرانی‌های گسترده‌تر نسبت به صادرات نتانیاهاو و دست‌بالای سیاستمداران افراطی در ائتلاف حاکم اوست. دولت‌های غربی تا حد زیادی توانستند در حمایت از اسرائیل پس از حمله حماس که به مرگ ۱۲۰۰ نفر و اسیر شدن ۲۴۰ نفر انجامید، واکنش متحد نشان دهند اما از آن زمان تاکنون تعداد بیشتری از کشورها خواهان توقف کارزار بمباران غزه می‌شوند. ایالات متحده آمریکا انتظار دارد که اسرائیل وارد مرحله

همزمان با آغاز عملیات سنگین اسرائیل علیه حماس در غزه، بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر اسرائیل می‌توانست روی حمایت تمام‌عیار جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا حساب کند. اما با استمرار بمباران غزه و اوج گرفتن آمار تلفات در این باریکه سرزمینی، حتی سرسخت‌ترین هواداران اسرائیل هم دچار تردید شده‌اند. هفته پیش جو بایدن علناً علیه نتانیاهاو و دولت راست افراطی او موضع گرفت و از «بمباران بی‌دولت تبعیضی» انتقاد کرد و گفت، نخست‌وزیر اسرائیل «باید تغییر کند.» اظهارات بایدن نشانه‌ای از ناراحتی روبه‌فزونی در واشنگتن در خصوص عملکرد اسرائیل در

آنچه در این ستون می‌خوانید، دیدگاه‌های رسانه‌های خارجی است که صرفاً جهت اطلاع‌رسانی منتشر می‌شود و این دیدگاه‌ها موضع روزنامه «هم‌میهن» نیست.

STIMSON

حوثی‌ها به چه فکر می‌کنند؟

پس از حمله حماس که منجر به کشته شدن ۱۲۰۰ نفر در اسرائیل در ۷ اکتبر شد و واکنش اسرائیل که منجر به کشته شدن بیش از ۱۸ هزار نفر در نوار غزه شده است، نگرانی‌هایی درباره تشدید تنش منطقه‌ای در خاورمیانه وجود دارد. شاید کسی فکرش را نمی‌کرد که یمنی‌ها بتوانند این نگرانی را تقویت کنند.

تقریباً دو ماه پس از آغاز جنگ، یمنی‌ها بارها موشک‌های بالستیک و هواپیماهای بدون سرنشین را به سمت شهر ایلات در جنوب اسرائیل پرتاب کرده‌اند. در ۳۱ اکتبر، یمنی‌ها سریعاً، سخنگوی ارتش یمن اعلام کرد، حملات بیشتر «تا زمانی که تجاوز اسرائیل متوقف شود» و فلسطینی‌ها «پیروز شوند»، ادامه خواهد داشت. تمامی موشک‌های بالستیک توسط سازمان دفاعی «پیسکان» اسرائیل منهدم شده‌اند و نیروی دریایی آمریکا بارها پهپادهایی را در آب‌های سواحل یمن سرتگون کرده است. نیروهای یمنی در عملیات‌های دریایی در دریای سرخ در شمال باب‌المنند موفق‌تر بوده‌اند. در ۱۹ نوامبر، نیروهای یمنی کشتی گلکسی لیدر را که از ترکیه به هند در حرکت بود، توقیف کردند در حالی که این کشتی در ۵۷ مایلی شهر حدیده یمن در حرکت بود. در ۳ دسامبر، تنش‌ها در جنوب دریای سرخ پس از شلیک موشک‌های حوثی‌ها به سه کشتی تجاری در مجاورت مکانی که رهبر کپکشان در آن رپوده شد، بیشتر شد. ناو یواس اس کارنی به کشتی‌ها کمک کرد و حداقل سه پهپاد که از قلمرو تحت کنترل حوثی‌ها می‌آمدند را سرتگون کرد. مخالفت حوثی‌ها با اسرائیل دیرینه است. حسین الحوثی، بنیانگذار جنبش، معتقد بود که ایالات متحده و اسرائیل نقشه‌هایی برای اشغال مکه و مدینه، مقدس‌ترین شهرهای اسلام دارند. به‌عنوان مثال، در سال ۲۰۲۱، عبدالملک الحوثی اعلام کرد، جنبش او قصد دارد مناطق تحت کنترل دشمنان خود در یمن را تصرف کند. او معتقد بود تقویت «می‌خواهد این مناطق را تحت سلطه آمریکایی‌ها، بریتانیایی‌ها و اسرائیلی‌ها قرار دهد.» حوثی‌ها در دهه گذشته از حمایت سیاسی و نظامی قابل توجهی از ایران برخوردار بوده‌اند. با این حال، روابط ایران و حوثی‌ها در مقایسه با روابط ایران با سایر اعضای محور مقاومت، به‌ویژه حزب الله، محدودتر است. با این حال، میزان تمایل حوثی‌ها برای ابراز حمایت از حماس را نباید بیش از حد ارزیابی کرد. به نظر نمی‌رسد ایران علاقه‌ای به تشدید تنش‌های منطقه‌ای داشته باشد. هم مقامات اسرائیلی و هم مقامات آمریکایی گفته‌اند، هیچ مدرکی دال بر دخالت مستقیم ایران در حمله ۷ اکتبر حماس ندارند. در نتیجه جنگ اسرائیل و حماس، نیروی دریایی ایالات‌متحده حضور خود را در دریای سرخ تقویت کرده است. بنابراین، اشتباه محاسباتی حوثی‌ها می‌تواند بسیار پرهزینه باشد.

علاوه بر این، دولت بایدن در حال بررسی است که آیا حوثی‌ها را مجدداً به‌عنوان یک سازمان تروریستی خارجی (FTO) معرفی کند یا خیر. توجه به این نکته نیز ضروری است که حوثی‌ها به‌رغم همه پیام‌ها و اقداماتی که عمدتاً ایدئولوژیک هستند، بر اهداف داخلی متمرکز هستند. آتش‌بس رسمی بین حوثی‌ها و عربستان سعودی در اکتبر ۲۰۲۲ به پایان رسید اما از آن زمان تاکنون هنوز پاجر است. هم سعودی‌ها و هم حوثی‌ها علاقه‌مندند فراتر از آتش‌بس به توافقاتی دست یابند و مرتباً با یکدیگر ملاقات داشته‌اند. جنگ اسرائیل و حماس چشم‌انداز روابط دیپلماتیک رسمی بین عربستان سعودی و اسرائیل را کند کرده است. اگر حوثی‌ها درگیر رویارویی گسترده‌تری با اسرائیل و ایالات متحده شوند و اگر مذاکرات عربستان و حوثی‌ها را خاتمه ندهند، ممکن است شرایط پیچیده‌تر شود. تشدید تنش منطقه‌ای نیز حوثی‌ها را مجبور می‌کند توجه و منابع را از جبهه مارب منحرف کنند. به نظر می‌رسد حوثی‌ها در حال تدارک یک حمله مجدد به اطراف شهر مارب هستند و طی چند هفته گذشته نیروهای خود را در آنجا جمع کرده‌اند. تمرکز حوثی‌ها همچنان داخلی است. با توجه به این موضوع، انتظار منطقی این است که حوثی‌ها حملات خود را علیه اسرائیل و منافق اسرائیل تنظیم کنند. در شرایط کنونی، با درگیر شدن حوثی‌ها در عملیات‌های جسورانه‌تر و حضور گسترده نیروی دریایی ایالات متحده در دریای سرخ، احتمال رخ دادن اشتباه محاسباتی رانمی‌توان نادیده گرفت.